

get Saadant blev gennemført. Afgjørelsen af disse Spørgsmaal, siger jeg, maa gaa forud for det Andet. Jeg haaber, at det ærede Medlem har forstaaet mig, at det virkelig er en Misforstaaelse, han har gjort sig skyldig i. Kommissionen er ikke en Gang berettiget til at søge en saadan Oplysning, men kun til at spørge, hvilke Modifikationer i vort Forsvarsvæsen der vilde følge af en saadan Stilling. Svares derpaa, at det vil medføre store Modifikationer, og at vort Forsvarsvæsen vil blive lettere, billigere og mere betryggende, gaa vi til det næste Spørgsmaal, som ligger udenfor denne Kommissions Omraade, nemlig at faae de af det ærede Medlem antydede Oplysninger indhente. Dernæst vil jeg sige, at det glædede mig at blive bestyrket i, at det ærede Medlem har bebaaret sin Sympathi for denne Tanke i Almindelighed; thi det er ikke undgaet min Opmærksomhed, at han allerede den 12te December 1874 her i Thinget udtalte sig for Ønskeligheden af, at Danmark fik en Neutralitetsstilværelse, og satte dette i Forbindelse med Løsningen af det sønderjydske Spørgsmaal. Jeg har tænkt meget over den Sag tidligere, og jeg er mere og mere kommen til den Erkjendelse, at skal det sønderjydske Spørgsmaal løses — og det er jo ikke dødt, fordi Pragerfredens § 5 er slettet ud — er Neutraliseringen netop den sandjydnligste Betil til at faae det løst. Jeg skal ogsaa minde om, at det ærede Medlem under Forhandlingerne her om Befæstningsforlaget den 29de April 1875, da General Steinmann var Krigsminister, og da han havde anbefalet et Forslag om, at det udtrykkeligt skulde udtales i Loven, at vore Forsvarsforanstaltninger kun skulde tjene til at have vor Neutralitet, og dette blev modsiget, beklagede, at man vilde tage det ud af Forslaget. Jeg kunde derfor vente, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgtreds efter, som jeg haaber, at være bleven oplyst om sin Misforstaaelse af Kommissionens Opgave, vilde træde over paa min Side og anbefale Kommissionens Rødsættelse. Der er en Ytring af det ærede Medlem, som jeg tror, beror paa en Misforstaaelse, og det er den, at man maatte vide, hvilke Byrder der vilde blive os paalagte, hvis en saadan Traktat kom istand. Deril tror jeg at maatte sige, at der ikke vil blive os andre Byrder paalagte end dem, som vi vilde paalægge os selv for vor egen Skyld. Hvis man gennemgaar Belgiens Neutraliseringshistorie, vil man ganske vist finde en Traktat, som slutter sig til Neutraliseringstraktaten, om at Belgien skulde løse adskillige Fæstninger, som det tidligere havde havt, og kun

holde saadanne Fæstninger vedlige, som kunde komme Landet til Nytte under den nye statsrettlige Stilling, det havde faaet. Men det er den Slags Byrder, man overmaade godt vilde kunne bære. Gik det ud paa, at vi forpligtede os til at anlægge Fæstninger, som vilde koste mange Penge, var det en anden Sag, men jeg tror ikke, at der skal kunne paavises et eneste Tilfælde, hvor der er blevet paalagt en Stat en saadan Forpligtelse. Den neutraliserede Stat har tværtimod beholdt sin fulde Souverænitet. Jeg mindes ved at have gennemlæst Forhandlingerne i Anledning af Luxemburgs Neutralisering at have set, at Belgien, som var med paa Kongressen, blev noget forbausset over, at man vilde paalægge Luxemburg at løse de store Fæstninger, og tænkte sig Muligheden af, at det ogsaa vilde blive paalagt Belgien at gjøre noget Saadant. Der blev da sagt i den Anledning, at det var imod en mindre Stat som Luxemburg, at man maatte tage saadanne Forholdsregler, men at imod en større Stat som Belgien vilde man ikke gjøre det. Men i alt Fald er det ikke en saadan Byrde og Forpligtelse, der kan siges at være ubehagelig for os, tværtimod, det maa være behageligt for os at kunne indskrænke vort Forsvarsvæsen. Nei, jeg indrømmer som sagt, vi skulle ikke afvæbne, paa ingen Maade, vi skulle udvilde vort Forsvarsvæsen, men det skal være formaalsjæntligt, og Formaalet er forstjelligt, efter som vi ere neutrale eller ikke. Derfor tror jeg, at dette Spørgsmaals Løsning er saa paatrængende nødvendig og nødvendigvis maa gaa forud for det saakaldte egentlige Forsvarsvæsens Ordning.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling

blev, efter at der ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning var afgivet 31 Stemmer for og 13 imod, ved et paa Grund af det ringe Stemmeantal foretaget Navneoppraab, som nedenfor staaende Liste nærmere udviser,

vedtaget med 37 Stemmer mod 18.

Sa:

Bajer, Bjørnbal, Blem, Bønloffe, D. Christensen, S. P. Christensen, Th. Chri-